Onlangs maakte de Mechelse rapper Pita (Said Ayghassaiy) een song over Gaza. Je kan het nummer hier beluisteren. We hadden een interview met hem. Een gesprek over liefde voor muziek en sociaal engagement.

Interview door Bruno De Wit

BDW:Wat heeft je er toe aangezet om ‘rapper’ te worden?

Pita: Mij broer was in een vorig leven DJ bij o.a. Studio Brussel (Funky Town) en bij Radio Contact en telkens als hij van huis was ging ik op zijn kamer ‘oefenen’ op zijn platen en scratchte ik ze kapot. In ’91 ben ik zelf beginnen draaien hier in het jeugdhuis (het Mechelse jeugdhuis ROJM, dat toen nog Rzoezie heette) onder de onnozele naam ‘Disco’. Daar deed ik dan wat ik thuis had geleerd, zoals mixen en aangezien ik de liedjes van buiten kende en er een micro aanwezig was kon ik de zaak een beetje ophitsen: “waar zijn die handjes?” maar dan wel in het Engels. Maar m’n Engels was niet zo goed en toen ik een uitzending op Arte had gezien over Hip-Hop in Duitsland met mensen die rapten in het Duits (toch niet de mooiste taal) dacht ik dat in het Nederlands rappen ook kon. Iets later kwam Osdorp Posse uit Nederland naar België. Zij waren eigenlijk de pioniers van de Nederlandstalige rap. Als zij dat ginder konden zijn ,dan kon ik dat hier zijn. Op die manier ben ik beginnen schrijven, maar mijn eerste teksten sloegen op niet veel. Zo was mijn eerste tekst een soort liefdesbrief.

BDW:Je brengt Nederlandstalige Rap, maar dat lijkt toch niet zo evident in de Rapcultuur die toch voornamelijk Engels- en Franstalig is?

Pita: In het begin was het zeer moeilijk, iedereen lachte mij uit omwille van het feit dat niemand het deed. Men vond het in den beginne helemaal niet klinken. Op het Solidariteitsfeest dat elk jaar in Mechelen plaatsvond danste een groepje uit ons jeugdhuis. In ’91 nam ik mij voor om het daaropvolgende jaar met Nederlandstalige teksten op te treden. In ’95 scoorde de Nederlander Extince met zijn lied ‘Spraakwater’ en van dan af luisterde men meer naar wat ik bracht. Ik begon toen met de groep ‘ABN’ en we maakten een deal met een Hollands label, hetzelfde label dat Osdorp Posse in huis had. Na een hitje en een optreden op Studio Brussel geloofden ze er wel in. Dat was mijn debuut.

BDW:Met je laatste lied over Gaza wordt je engagement onmiddellijk duidelijk. Je sociale betrokkenheid blijkt ook uit je song tegen pesten.

Pita: Al van bij het begin in ’96 met ‘ABN’ was het sociaal engagement overduidelijk met o.a.

nummers over de politie en discriminatie. Toch probeerde ik altijd wel een balans te behouden tussen muziek en entertainment : de boog moet niet altijd gespannen staan. De helft van de teksten moet voor mij een boodschap hebben , de rest mag wat op een lichtere manier gebracht worden.

BDW: De situatie in Palestina raakt je duidelijk erg. In hoeverre voel je je betrokken bij hun verzet?

Pita: Ik geloof zeer sterk in verzet maar wel op een positieve manier. Zo zal ik aanwezig zijn op de manifestatie voor Gaza in Brussel op 26 december, maar tegelijkertijd geloof ik ook in de wijze waarop ik de zaak aanbreng. Zo blijft bijvoorbeeld mijn song via Youtube op internet circuleren en geraakt zo bij een breder publiek. De tekst van het lied is toch al 3 jaar oud maar na de Israëlische aanval op de hulpvloot met vele slachtoffers is het concreet geworden.

BDW: Een hele grote groep van Palestijnse organisaties roepen gezamenlijk op voor de kampanje ‘Boycot-Desinvestment-Sanctions’, en dit naar analogie met de boycotkampanje tegen de apartheid in Zuid-Afrika. Wat vind je van deze kampanje?

Pita: Ik heb gezien dat de kampanje belangrijker wordt en dat dit een serieuze kampanje aan het worden is. Wat ik ook belangrijk vind is dat er naast islamitische organisaties ook anderen zich met deze zaak bezig houden. Dat vind ik zeer positief want het gaat uiteindelijk niet over islamisme maar over mensenrechten en daar kan ik mij zo in terugvinden.

BDW: Kan cultuur en muziek in het bijzonder de wereld veranderen?

Pita: Dat valt te bezien. Mijn liedjes zijn niet beter of slechter dan wat men doorgaans afspeelt op de radio. Vorig jaar, n.a.v. de aanval op de hulpvloot, heb ik een poging ondernomen om iets te ondernemen in Mechelen. Zo wou ik op de Grote Markt een benefietorganisatie op poten zetten. Dit is echter langs vele kanten geboycot omdat men het een risico vond voor de openbare orde. Ik wou het zeker niet langs de islamitische kant bekijken. Daarom had ik contact opgenomen met Broederlijk Delen. Zij vonden dit een superinitiatief en ik wilde mijn song doneren aan BD omdat zij ook in Gaza actief zijn. Mijn idee was en is nog steeds dat mensen via I-tunes mijn song kunnen downloaden nadat zij een bedrag hebben gestort voor Gaza. Dat is mijn klein steentje dat ik wilde bijdragen. Met die benefietactie zou ik dan een verzamel-CD met een tiental artiesten willen maken. Het geld ontbrak en ontbreekt echter om bijvoorbeeld een 1000-tal exemplaren te maken en te verkopen op die benefietactie.

BDW: Misschien kan in het kader van BDS jouw initiatief een nieuw elan krijgen?

Pita: De liedjes zijn er, de artiesten die gratis willen optreden zijn er, we zoeken eigenlijk nog een locatie om het te organiseren. Misschien hier wel op de terreinen van ROJM. Maar mijn doel én droom blijft toch de Mechelse Grote Markt .

BDW: Veel succes !